

Véломédiane, 164/Petite Crique, 98 – 180818
La Roche-en-Ardenne, België

Met: Anja

De test in Les Géants des Ardennes was goed bevallen, dus de pijlen op het 'grotere' doel gericht.

Zo besloten we ons in te schrijven voor de Véломédiane/Petite Crique. Al was bij de inschrijving de weersvoorspelling nog met 7,5 mm regen, door de week veranderde dit al naar 6 en 4 mm. Dus hoopvol om er een langer weekend van te maken en Thomas ook een geheel 'vrij' weekend te geven in zijn vakantie. Ingeschreven bij een hotel niet al te ver van de start/finish, bleek ook nog aan de route te liggen op 20 km na de start!

Vrijdagmiddag op ons gemakje, na de laatste werkzaamheden van Anja, gaan rijden. Via Breda leek een mooie en snelle route te zijn, maar tussen Brussel en Namen was de E313 volledig dichtgeslibd door wegwerkzaamheden. Daardoor kwamen we meer dan een uur later op bestemming dan gepland. De kamer bleek na een steile klim boven in de nok van het hotel te zijn. Wel een grote suite met prachtig uitzicht op de heuvelen en camping langsrij.

Hôtel Moulin de la Strument

Snel wat opgefrist en te voet naar het centrum en de ontvangst voor het T-shirt. Dat laatste zou pas morgen na de finish te verkrijgen zijn, maar zo wel het eindstation al gezien. La Roche-en-Ardenne dankt zijn naam aan de ligging in het dal van opklimmend en massief gesteente eromheen. Prachtig en een leuk dorpje om doorheen te lopen. Met uitzicht op een gigantisch kasteel en het riviertje dat er doorheen stroomt. Van Bovenaf is het magnifiek om te zien, maar daar moet je tijdens het fietsen wel oog voor hebben/houden.

La Roche-en-Ardenne

Het werd tijd om een hapje te eten en bij het gemeentehuis vonden we een plaats buiten bij een Italiaans restaurant. Prima pizza's, een biertje en later toen het killer werd naar binnen voor het toetje en koffie. Daarna nog even omhoog om aan de poort van het kasteel nog even te kieken. Terug wandelend naar het hotel, was er ineens fluitmuziek en verlichting vanuit het kasteel. Bleek "Berthe" haar ontboezemingen te doen over het verleden. Leuk even.

Op tijd lagen we op één oor en na een rusteloze nacht, een ontbijt in een gezellig kamertje met anderen, was het tijd om te gaan. De startplekken waren op nummervolgorde aangegeven, alsmede de plaats waar de Petite Criquers konden opstellen. Met nog een half uur te gaan een lange wacht in de tochtige hoofdstraat. Ikzelf had een plekje gevonden in een nis, waar de wind niet kwam en Anja was met een nog 10 minuten latere start nog even op-en-neer gereden naar het hotel, waardoor ze warm kon blijven.

VÉLOMÉDIANE:

9:00 uur een gezamenlijke start.

Al vroeg met Anja naar de startposities gegaan, alwaar we op nummer en tocht werden ingedeeld. Hier scheidden onze wegen van elkaar, waarop ik me in de hoofdstraat op ging stellen, in een portiekje tegen de koudere wind. Nog een 35 minuten te gaan voor de start.

Anja moest nog langer wachten, ze zou 10 minuten later starten. Ze is echter om warm te blijven op- en-neer gegaan naar het hotel. Dat was best slim denk ik.

Aftellen, kijken m.n. ook hoe laatkomers er ook nog van alles aan deden om "voor" te dringen. Wat heeft dit voor zin? Toch geen wedstrijd? Al die kleuren en verschillende fietsen en pakjes, leuk.

Maar het mocht wel wat sneller. Afijn, 3 minuten voor 9:00 uur mochten we aansluiten bij de eerste 500 genummerden. Dus weer ruimte om je naar voren te werken dachten er velen.

Mooi in het midden kon ik simpel de fiets op en de tocht aanvangen. Het ging al meteen hard, laat ze maar gaan. En niet minder, meteen ook heuvel op, langere klim, normaal goed te doen. Vandaag echter kreeg ik geen lucht, kwam geen meter vooruit en moest iedereen laten gaan. Frustrerend. Het kwam zelfs bij me op om af te stappen.

Gelukkig niet gedaan!

Na ca. 20 km kwamen we in de afdaling weer langs ons hotel, inmiddels al wat warmer geworden en een uurtje verder, dus de adem kwam ook terug. Vermoedelijk te koud geworden, daardoor te lage hartslag gestart en bloed niet in omloop kunnen krijgen. Afstappen was niet meer in frage.

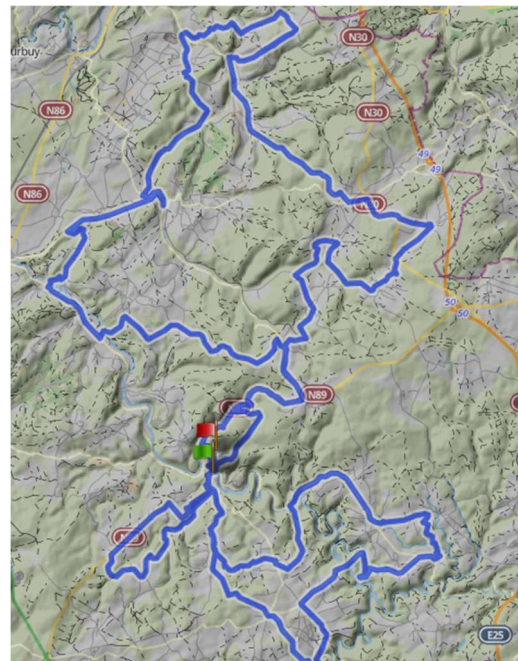
Over de tocht zelf kan ik kort zijn: mooi, mooier, mooist. Geweldige afdalingen, soepele klimmen en een paar echte kuitbijters, magnifieke uitzichten, leuke dorpjes/plaatsjes, sportievelingen om je heen en een fantastische verzorgingsposten (al waren die, anders dan bij andere tochten, pas om de 60 km) en dan het stralende weer met een aangename fietstemperatuur. Kortom een TOP-dag.

Natuurlijk hét hoogtepunt Col de Haussire

Ook Anja had genoten. Weliswaar minder (steilere) klimmen, maar eveneens een prachtig parcours. Ze moest wel een tijd wachten tot ik binnen was, maar al heerlijk gedoucht en toch vroeger dan ingeschat (de laatste stop bleek niet op 25 maar op 35 km voor de finish te liggen, foutief kaartje) stond ze heerlijk in het zonnetje, alleen rechts van de weg, me op te wachten met een fotocamera in aanslag as usual.

TOP-vrouw. Top-weekend.

<https://velomediane.be/i3/images/resultvelomed/velomediane2018.pdf>

classe	Dossa	NOMS	PRENOM	PA	CP	Localite	chron	tpsre	moyeni	medail	categori	classe	split	cl	moyspli	tpsco	clascote	clascato	moyco	split	cl	moyspli
1	484	VAN DAMME	BART	B	9160	LOKEREN	04:39:34	04:39:26	36,5	OR	5	1	01:47:57	34	41,13	00:13:16	19	1	18,32	04:05:59	4	37,81
1197	1289	VERDIESEN	Toine	NL	2805	EW	08:05:24	08:03:47	21,08	ARGENT	7	87	03:00:55	1273	24,54	00:27:49	1290	94	8,74	07:10:26	1217	21,61